

Cum să faci un cadou !

Oricine și mai ales un tânăr dorește la un moment dat să știe să se comporte în societate. Cu alte cuvinte ar dori să cunoască bunele maniere sau codul manierelor elegante cum li se mai spune, în ajutorul acestora și pentru îmbogățirea cunoștințelor celor care-l cunosc deja, vom inaugura o rubrică pe această temă.

Din 6 decembrie, de la Sf. Nicolae și până în 30 ianuarie, de Sf. Vasile, Grigorie și Ioan, sunt o mulțime de prilejuri să oferim cadouri celor dragi, și nu numai atunci! De aceea, această primă rubrică va trata această temă: cum și ce oferim în dar?

În primul rând trebuie să avem mare grijă când alegem un cadou deoarece el ne reprezintă, ne face să creștem sau să scădem în ochii celui care-l primește.

Darul este mai bine primit dacă e legat de îndeletnicirea, pasiunea sau chiar mania celui cărui i se oferă. Darul nu trebuie să fie foarte scump, ci util și să fie o amintire plăcută a momentului când a fost dăruit.

Există și cadouri care se pot oferi chiar și atunci când nu cunoaștem prea bine persoana și nici gusturile sale. Astfel copiilor li se pot oferi dulciuri, jucării sau cărți pentru vârsta lor. Femeilor li se pot oferi flori (mai ales), cărți, obiecte cu o oarecare valoare artistică, unele articole cosmetice mai deosebite (nu rujuri, lacuri de unghii sau o pastă de dinți). Nu se oferă flori sexului slab dacă nu a depășit vârsta de 16 ani, mai degrabă dăruieți-i o carte. O femeie poate oferi flori alteia, oricând. Bărbaților li se pot oferi flori doar la spital sau celor în vârstă. Ei pot primi în dar cărți, mărunte obiecte de îmbrăcăminte (un fular, o

băutură fină, obiecte de birou etc. În general nu se oferă alimente, articole de îmbrăcăminte, de toaletă, bijuterii veritabile, viețuitoare (câine, papagali, pești sau reptile) decât cu un consimțământ prealabil.

Atenție ! Nu folosiți cadouri la întâmplare: ciocolată unui bolnav de diabet, țigări celui care s-a lăsat sau o carte în engleză unui necunoscător al limbii.

Obiectele foarte scumpe se pot oferi numai unei persoane apropiate: soț - soție, părinți – copii ș.a. Valoarea obiectului trebuie să fie mai mult sentimentală decât materială. La acest lucru contribuie și ambalajul care trebuie să fie curat și frumos. Cadoul se oferă modest, fără gesturi teatrale sau deplasate!

Chiar dacă facem cadouri mărunte și ieftine, dacă le facem des, de câte ori avem ocazia, atunci prietenia sau amiciția dintre două persoane va fi mai de lungă durată și mai puternică.

Parafrazând un proverb putem zice: darurile mici și dese, cheia marilor succese!

e.p

Un agent de circulație se adresează unui conducător auto:

-De ce circulați cu un autoturism atât de murdar?! Nu se poate citi nici numărul de înmatriculare!

-Dar nu trebuie citit, răspunde conducătorul auto, îl știu pe dinafară!

Un scafandru care executa cercetări subacvatice primește mesaj de pe vapor:

**- Vino urgent sus!
- De ce?
- Ne scufundam.**

...cea mai lungă scrisoare se află în Muzeul național al Turciei! Ea a fost trimisă în secolul VI de șahul Persiei sultanului otoman. Scrisă pe pergament, scrisoarea are 7 m lățime și 10 m lungime.

...cea mai perfectă construcție sferică din natură este nuca de cocos; cercetătorii olandezi au ajuns la concluzia că nuca de cocos poate fi folosită drept cască de motociclist! Ideal model de cască!

Cuvânt

Acest articol se vrea a fi o viziune a unui elev de Arte Plastice despre pictură. Voi începe deci să vorbesc fără frica de a fi acuzat de subiectivitate sau de lirism. Mai ales de lirism, pentru că eu așa văd arta, sau cel puțin cea despre care vreau să scriu aici, ca pictură lirică. Ca expresie a spiritului creatorului.

Întotdeauna am crezut și cred în continuare că geneza unei opere trebuie căutată în biografia spirituală a artistului și nu doar în simpla dorință de a crea ceva frumos. Acest frumos nu este scop în sine ci doar un mijloc de exprimare. Opera trebuie să dezvăluie acele senzații și stări care preced actul creației, trebuie să vorbească despre artist, dimensiunile reale ale unui tablou fiind aflate în strâns raport cu zbuciumul interior al celui care pictează. Cum am putea urmări frământarea copacilor și astrelor lui Van Gogh fără să vedem în acestea durerea lui? Sau casele pustii ale lui Utrillo? Cine le privește nu-și dă oare seama de solitudinea autorului lor? Cel care nu poate vedea dincolo de aspectul estetic al unui tablou trădează un spirit plat și mediocru pierdut pentru conștiința artistică.

Numai profanii cei mai miserabili pot cere artei să copieze natura. Arta nu are menirea de a imita ci de a transfigura lumea.

(continuare în pagina 5)